

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)

 $\frac{1}{2}$ an 40 „ (30 lei) $\frac{1}{4}$ an 20 „ (15 lei)

O lună 7 „ (5 lei)

Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 1 cor., a doua
și a treia oară 80 fil.

Manuscrise sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

Trei sute

cincizeci elevi din Transilvania și Ungaria se primesc, pentru a-și urmări *gratuit* cursurile la universitatea din București sau Iași.

E cel dintâiu dar generos, pe care România-Mare îl face Ardelenilor.

Până acum porțile universităților nu prea erau deschise, decât pentru puțini elevi ai noștri, mai favorizați de soartă. În partea lor cea mai mare erau băieți de țărani, crescuți la școală cu stipendii și ajutoare, fără cari n'ar fi putut urma studiile. Ajutoarele acestea erau însă mai mărunte și priviau, mai ales, pe elevii din licee. Universitarii au fost mai puțin ocrotiți, până acum încoace, când s'a pornit mișcare pentru masa lor, și eră aproape de realizare chiar internatul pentru tinerimea dela școlile mai înalte.

Dar nu numai lipsa de ajutoare a fost motivul, că numărul universitarilor noștri era așa de redus. Motivul principal rezidă în însăși viața de stat, care deschidea porțile tuturor carierelor pentru străini, iar pe tinerii noștri îi mâna, vrând-nevrând, pe cărarea îngustă a 3—4 cariere: preot, dascăl, avocat.

Slujbele bine retribuite ale statului, și dacă nu erau închise cu totul dinaintea tinerilor noștri, erau abia de ajuns totuși, și reclamau condiții grele, identice cu lăpădarea de neam.

* * *

De-acum statul nu mai e dușman al tinerilor noștri, ci grăbește chiar el să le întindă mâna de ajutor.

Se deschid perspectivele unei vieți nouă; se cheamă la munca uriașă toate forțele, cari până acum au rămas înțelenite, s'au au muncit — în ogor străin.

Cei trei sute cincizeci

tineri ardeleni, cari vor urma gratuit, la universitățile din țară, să se arete vrednici de acest gest marinos al Patriei-mame, care i-a ales chiar pe ei de cei dintâiu pioneri, în marea operă de regenerare și progres, ce se impune.

Al.

Către tipografii români

din Ardeal, Banat și Țara-ungurească.

Zilnic cetim prin diferite ziare, că mai toate clasele sociale din Ardeal și părțile locuite de români, țin congrese, se sfătuiesc și se organizează spre binele comun, spre binele patriei române, spre binele lor propriu. Oare noi tipografii români din Ardeal și Țara-ungurească nu ar fi consultat, nu ar fi bine să ne sfătuim împreună, că ce ar fi de făcut pentru ușurarea sortii noastre atât de triste? Înțeleg aici toți culegătorii și mașiniștii români, și nici decât Patronii ori institutele tipografice unde lucrăm, căci orice tipograf, care își are atelierul său propriu nu simte necesitatea unei mai bune sortii, astăzi când avem atâtea jurnale noi, când sunt proiectate a se tipări diferite manuale didactice, diferite broșuri pentru popor etc., unde rămân apoi o mulțime de tipărituri pentru administrația română, pentru poste, gări ș. a. Deci de patroni și institutele tipografice nu vorbesc. E vorba de grosul muncitorilor tipografi, cari nu posedă atelierul lor propriu. E vorba de noi, dragi colegi, cari astăzi suferim mai mult ca oricând meseriaș. Noi, cari cu multă greutate și cu mare capital putem numai a ne instala un atelier pentru artele grafice, astăzi când suntem pe pământul nostru cucerit cu mari jertfe, cu mult sânge românesc vărsat pe toate fronturile, astăzi când suntem pe pământul Româ-

niei-Mari, ar trebui să ne înțelegem și noi, spre a afla un chip oarecare, o ușă cât de strîmă, pentru scăparea noastră din trista situație, în care ne aflăm.

După modesta mea părere, ar fi bine, ca în primul rând, să părăsim societatea tipografică ungurească cu sediul în Budapesta. Să rugăm apoi societatea „Gutenberg“ din București, ca prin ajutorul ei cu toate drepturile ce le-am avut să ne alăture la ea. După ce știm apoi, că ce minimal ajutor primim dela societatea noastră, cu care la timp de invaliditate e imposibil, ca cineva să poată trăi, după ce întreagă forța noastră ne-a secat în atelierul respectivului Institut, eare după ce ai muncit 20—30 ani și nu mai poți ești înlăturat fără de cea mai minimală remunerație.

Asta înseamnă a fi astăzi tipograf fără atelier!

Să răspândești prin culesul tău, prin îngrijirea ta la tipar: toată știința cărțurilor masselor imense de popoare, pentru ca tu serman culegător de litere și tipograf să trăiești împreună cu familia ta în mizerie, în lipsă.

Ce folos, că între toți meseriașii români, tu muncitor tipograf, în privința intelectuală ești poate între cei dintâi, pentru ca apoi în privința materială, în privința câștigului să fi oel din urmă.

Cum am spus la început, toate clasele noastre intelectuale și meseriașii să constituiesc în Reuniuni, în Uniuni, își string rândurile, se încheagă într'un puternic mănunchiu, pentru ca cu toții împreună să lucreze pentru prosperitatea, binele și înaintarea neamului românesc pe toate terenele — dar să nu uităm, și pentru binele și ușurarea traiului lor mai bun, mai cinstit, ca până mai ieri-alaltăieri.

Noi tipografii români, după a mea convingere, după a mea părere nu putem intra în astfel de sindicate muncitorești ci avem să alcătuim exclusiv numai un corp separat. Pentru ce? Pentru că nouă sindicatele diferitelor bresle, cari toate formează un sindicat, nu ne poate aduce nici un progres, nici un folos, atâtea vreme cât muncim în ateliere străine, muncim pentru alții și nu în ale noastre proprii. Ca patroni, ca proprietari de ateliere tipografice, da. În cazul acesta ne este și nouă de mare ușurătate un sindicat al diferitelor măestrii.

Vedeți bine apoi, că de noi muncitorii tipografi nimeni nu să gândește, cu toate că ar trebui să ne ia cineva în apărare destinele noastre. Să studieze precis soarta tipografului român, care numai cu mare greu, cu enorme jertfe materiale poate să-și infiripeze un propriu atelier.

Celor apți și destoinici pentru a-și putea conduce atelierul dorit — să li-se facă cu puțință aceasta prin oarecare ajutor din partea statului român, pentru a cărui prosperare și noi atât de mult conlucrăm după puterile și convingerile noastre, așa ca după atâtea ani tipograful ajutat cu bani sau mașini, să restituie suma primită.

Aceia, cari din nenumărate motive nu pot deveni Patroni d. e. unii nefiind apți, alții fiind prea înaintați în vîrstă și pe urmă cei neajutorați cu mașini ș. a. să fie remunerați într'un mod oarecare, așa ca să nu

se cugete cu groază la viitorul lor, la bătrânețea lor, la familia lor, în cazul când forța de lucru din anii tinereții va scădea, va fi invalid, să spunem.

Toți culegătorii și mașiniștii tipografi români, cari au muncit 25—30 ani, devenind incapabili de lucru, să fie remunerați cu ceva salariu. Așa ca până mai e în viață să nu devină golani, să nu ajungă la mila nimănui. Familia, după trecerea din viață a muncitorului tipograf, de asemenea să fie remunerată. Să înțelege, că până vom putea lucra arta tipografică să solvim și noi o oarecare taxă lunară spre acest scop bun și umanitar.

În fiecare an să ni-se dea ceva ajutor și nouă, ca să putem ține pas cu lumea mare și cu deosebire acelor tipografi români, cari 4 ani de zile depărtați am fost de căminurile și familiile noastre, servind țara primejduită. Pe urma aceasta a noastre soții și a noștri fii o, cât de mult au suferit!...

Uităm deci trecutul, uităm și lipsele îndurate, bucurându-ne atât de mult și sincer pentru

realizarea visului de aur a întreg neamului românesc...

Acestea ar fi în general părerile mele, cari realizându-se, și corpul muncitorilor tipografi români ar răsufli mai ușor. Ar privi mai liniștit viitorul său mai bine accentuat, apusul vieții, care la mulți să apropie atât de curând.

În acestea câteva șire am spus, ce ar fi mai esențial și totodată umanitar — după convingerile mele — de a se face în interesul nostru și spre folosul și înflorirea neamului românesc din România-Mare.

În firma speranță, că glasul nostru nu va suna în pustiu: să muncim în viitor cu puteri îndoit și conștiincios. Să fim harnici, căci doar se va afla vre-o inimă nobilă și înțelegătoare, care să ne stea întru ajutor la ameliorarea sortii noastre vitrege de culegători și mașiniști tipografi români.

Blaj, 25 Ianuarie 1919.

Gheorghe T. Both,
mașinist tipograf.

Legea agrară în România veche.

(Continuare).

Privitor la contractele de arendare și la starea tranzitorie, până la improprietărire, dau deslușiri următorii articoli:

Art. 31. Pentru ca țărani cultivatori de pământ se poată intra chiar în toamna anului 1918 în folosința pământurilor ce urmează a se expropria pentru dânsii, aceste pământuri se vor pune la dispoziția lor pentru această perioadă tranzitorie, cu titlul de arendare.

De asemenea în proprietățile a căror proprietari nu se vor supune dispozițiilor art. 29. Ministerul de Domenii va da din oficiu în folosința țăranilor terenul cultivabil ce va aprecia, că li-se cuvine prin expropriere, fără ca proprietarul să poată formula vre-o pretensiune asupra întinderii, sau situației terenului dat, neavând alt drept decât la plata arenzei regionale.

Art. 32. Ministerul de Agricultură și Domenii, în unire cu Cassa Centrală a Băncilor Populare, va lua îndată măsuri, prin toate organele de care dispune, ca pământul să se dea în folosința țăranilor. În acest scop va proceda la înființarea de obști, acolo unde nu ar fi și a le predă spre cultivare porțiunea de teren convenită. În aceste obști vor intra cu precădere țărani, cari au fost mobilizați și ceice au rămas sub drapel sau descendenții lor, dacă

ei au murit din cauza sau în timpul războiului.

Acolo unde nu s'ar putea constitui obști, pământul se va da țăranilor în arândă în mod individual.

Dacă în localitate nu va fi nevoie de a se lua dela proprietar întreaga întindere de teren cultivabil supusă exproprierii, pentru această perioadă provisorie, se va lua numai ce va trebui într'odată sau treptat, însă numai odată în cursul unui an agricol.

Art. 33. Terenul astfel luat în folosință, se va plăti proprietarului cu prețul regional pe hectar, fără nici o altă sarcină suplimentară pentru țaran.

Obștea, sau țaranul căruia i-s'a dat arândă pământ, acolo unde nu s'a putut constitui obște, se va debita în rolurile contribuțiilor cu arândă datorită, care se va încasa conform legii de urmărire a veniturilor Statului.

Statul la rândul său va plăti proprietarului pe aceleași baze arândă datorită pentru terenul luat în stăpânire. Plată se va socoti pe an agricol, adică dela 23 Aprilie până la 23 Aprilie următor. Ea se va plăti de Stat proprietarului în 26 Oct. în primul an, iar în anii următori în două câștiguri.

Art. 34. Dacă moșia din care pământul ce urmează a se da în folosința țăranilor este arândată în întregul ei unui particular, contractul de arândă cade

dela 23 Aprilie viitor pentru această porțiune, iar arendașul este descărcat din arândă cu suma ce proprietarul primește anual de Stat.

Art. 38. Proprietarii moșiilor care actualminte nu sunt arândate, nu le mai pot arândă în viitor nici pentru partea nesupusă exproprierii decât numai la obștii țărănești sau cultivă în regie partea nesupusă exproprierii.

Orice arendare fățișă sau deghizată este nulă de drept... Prețul de arendare nu poate trece prețul regional.

Legea improprietăririi e partea cea mai importantă. Tocmai de aceea reținem din ea mai mulți articoli.

Art. 1. Suprafețele pământurilor expropriate de stat se vor parcela de stat prin Casa țărănească, spre a se vinde în loturi locuitorilor români, cultivatori de pământ.

Din toate acestea pământuri Statul va putea rezerva pe acelea ce au, sau cărora li-se va putea da o destinație specială răspunzând unui interes general.

De asemenea, pentru nevoile județelor și comunelor, li-se poate rezerva terenurile necesare dezvoltării lor, a industriilor și înființării de grădini pentru lucrătorii industriali.

Art. 3. Pământurile cultivabile se vor parcela în loturi mici și în loturi de complectare.

Loturile mici vor avea o suprafață dela 5—10 hect. după situație și nevoie.

Se pot forma și loturi mici sub 5 h. pentru meseriași și pentru mărginașii orașelor și târgurilor.

Se vor parcela și locuri de casă, a căror număr și suprafață se va fixa de Casa țărănească după nevoile locale.

Art. 5. Casa țărănească pe lângă suprafețele pământurilor se va expropria, în regiunile de munte pentru constituire de izlazuri comunale, va putea destina și din pământurile cultivabile, în orice regiuni, suprafețele trebuincioase în acest scop.

Județelor și comunelor li-se poate destina porțiuni de păduri pentru trebuințele lor sau ale gospodăriilor țărănești.

Art. 7. Casa țărănească va face pentru fiecare proprietate o corectare economică prealabilă, pentru o comisiune compusă dintr'un agronom și un inginer însărcinat cu operația împărțelii.

Cui se va da pământ.

Art. 11. Loturile mici și cele de complectare se vor vinde numai locuitorilor români, cultivatori de pământ, domiciliați în comună după categoriile și ordinea de preferință următoare:

a) Mobilizaților războiului din 1916, soldați și grade inferioare, cu mai puțin de 5 h. de pământ cultivabil, sau dacă aceștia au încetat din viață, în timpul sau din cauza războiului, copiii legitimi, legitimați, adoptați sau natural recunoscuți, cari toți la un loc au dreptul la lotul părintelui mobilizat și decedat.

b) Tuturor din categoria precedentă, care nu ar avea de loc pământ.

c) Locuitorilor români cultivatori de pământ, care ar avea mai puțin de 5 h.

d) Locuitorilor români cultivatori, cari n'ar avea de loc pământ.

e) Mobilizaților din 1916 în viață, care ar avea peste 5 h.

Art. 3. La mobilizați nu se va face nici o deosebire între ceice erau sub drapel sau au fost mobilizați ca completași, sau milițiani.

P. S.

(Va urmă.)

Împrumutul intern al României.

Am anunțat la timp, că guvernul din București proiectează lansarea unui mare împrumut intern, cu scopul de-a mai retrage din circulație bancnotele băncii generale și a latări valoarea leului. În privința planului acestui împrumut aflăm acum următoarele amănunte:

Cursul de emisiune va fi de 90 lei, iar dobânda de 5 la sută, sau mai precis, dobânda reală va fi de 5 și 83 la sută. Data la care se va începe subscripția este la 1 Februarie 1919, până la 15 Februarie, când urmează să se facă jumătate vărsământului sumei subscrise. Cealaltă jumătate se va face până la 1 Martie 1919.

Dobânda decurge dela 1 februarie, iar cuponul de plată s'a fixat la 1 August 1919.

Pentru a participa și cei cu mijloace mai restrânse la acest împrumut s'a hotărât ca bonurile de subscripție să înceapă dela suma de 50 lei.

Astfel subscripțiile vor fi de: 50, 100, 500, 1000, 5000, 10.000 și 20.000 lei.

S'a hotărât ca bonurile de 50 de lei să poarte un cupon anual, iar nu semestrial.

Toate aceste titluri vor fi scutite de orice alt impozit, atât în prezent cât și în viitor.

La subscriere, se va primi și bonuri de tezaur și bonuri de ale Apărării Naționale, deducându-se, dobânda până la scadență.

Amortizarea va avea loc cu începere de la 1 Oct. 1920. Prima tragere la sorti se va face la 1 Maiu 1920.

Guvernul se obligă a nu spori tragerile și a nu denunța acest

împrumut înainte de 1 August 1922.

Sătenii pot pune aceste titluri în gaj, la administrațiile financiare, primind 70 la sută din valoarea nominală a titlurilor.

Gorunul...

În limpezi depărtări aud din pieptul unui turn
Cum bate ca o inimă un clopot
Și'n svonuri dulci
Îmi pare,
Că stropi de liniște îmi curg prin vine, nu de sânge. —
Gorunule, din margine de codru,
Dece mă 'nvinge
Cu aripe moi
Atâta pace,
Când zac în umbra ta
Și mă desmierzi cu frunza-ți jucăușă?

O, cine știe?... Poate că
Din trunchiul tău vor ciopli
Nu peste mult sicriul —
Și liniștea,
Ce voiu gusta-o între scândurile lui,
O simt pe semne de acum:
O simt cum frunza ta mi-o picură în suflet,
O simt
Și mut
Ascult cum crește în trupul tău sicriul —
Sicriul meu,
Cu fiecare clipă care trece,
Gorunule, din margine de codru...

(Gl. Bucovinei).

Lucian Blaga.

Serviciul nostru telefonic.

(Agenția telegrafică „Dacia“).

(Nauen). Marele cartier general dela Wilhelmshoe, de lângă Cassel, declară neexactă știrea, că Hindenburg ar fi plecat din Wilhelmshoe. În timpul din urmă Hindenburg nu a fost la Berlin. El va rămânea la Wilhelmshoe până la sfârșitul lunii, căci pe începutul lunii Februarie conducerea marelui cartier general trece la ministerul de războiu din Berlin. Prin urmare, știrea că Hindenburg va lua comanda supremă a apărării frontierei răsăritene nu corespunde realității.

(Nauen). Ca primul pas spre executarea programului de impozite, guvernul țării publică două proiecte de legi. Primul se referă la impozitele extraordinare de războiu din 1918, pentru anul bugetar 1919. Al doilea proiect de lege, mai important, prevede impunerea sporurilor de avere din tot timpul războiului. Aceste câștiguri de războiu vor fi impuse la dări extraordinari de mari. Norma de impunere e progresivă. Sporul de avere ce trece de cinci sute de mii de mărci, va fi predat complet.

Singurul spor de avere ce se va lăsa, după ce se va face impunerea la dările convenite, va fi de 199.500 de mărci.

(Nauen). D. Ohlsson la care se află acum ca oaspe Ludendorff în Suedia, a declarat unui ziarist suedez, că Ludendorff lucrează de dimineață până seară la memoriul său de apărare. D. Ohlsson, ia apărarea lui Ludendorff, spunând că toți aruncă vina principală asupra lui, dar lumea uită că la izbucnirea războiului el n'avea cum să-și impună părerile, pentru că nu era decât un oficer de stat major, ca mulți alții. De abea pe la sfârșitul lui August 1916 el a avut o oarecare influență asupra războiului.

(Lyon). Consiliul de miniștri francez a hotărât ca prizonierii de războiu să fie, în principiu întrebuințați la lucrările de reconstruire a regiunilor liberate. Sunt cel puțin 200.000 de prizonieri destinați acestui scop.

(București). Alegerile în Ardeal pentru parlament se vor face la aceeași dată ca și în România veche.

(București). Prefectura Poliției Capitalei în urma cererii Curții Marțiale, a arestat pe dl Alex. Cazimir, fost director al ziarului «Patria», care precum se știe, a fost implicat în afacerea cu atacurile la adresa prințului Carol.

(București). Casa centrală a corporației și-a început lucrările relative la exproprierea, dând toate lămuririle necesare judecătorilor de ocoale de telul cum trebuie să procedeze în diferite chestiuni de improprietărire.

Transportul comisiunilor în localitățile unde se găsesc moșiile, se vor suportă de casa centrală.

(București). Toate școlile particulare străine aparținând acestora, cu cari am fost în războiu, cât și cele bulgărești din cadri-later au fost închise de ministerul de culte. Pe viitor nu vor funcționa decât școlile de acest fel, cari au autorizare înainte de anul 1916.

~~~~~

Informațiuni.

* Ion Agârbiceanu, marele nostru scriitor, de două zile este la Blaj în mijlocul prietenilor și al admiratorilor săi. Minunatul povestitor al Ardealului este tot figura simpatică, modestă, deosebit de modestă a preotului, a însuflețitului apostol al învierii noastre. Aceașă seninătate în privire și la graiu, aceeașă nuanță fină de umor sănătos, nevinovat, aceeașă curățenie de intențiuni și claritate de vederi, cari caracterizau pe Agârbiceanu înainte de refugiu, transpiră și acum de pe fruntea, din ochii, din surâsul acestui poet. Cât de bine ar fi să nici nu ne mai părească părintele dela Orlat. Aici între noi i-ar fi locul, să dea directive, să creese curente și să-le statornicească bine cursul, să conducă pe cei începători în ale condeiului și să meargă mână în mână cu tovarășii sei de altădată.

Părinte Agârbicene, gândește-te bine și rămâi la noi!

* Congresul preoților români uniți cu toată probabilitatea se va concheta numai pe jumătatea a doua a lunii Februarie. Se fac pregătiri serioase pentru reușita deplină. Mulți preoți sunt nerăbdători și doresc grăbirea termenului. Așii dimpotrivă ar vol o oarecare amânare. Cercurile noastre conducătoare, ni-se pare, privesc cu ochi buni și încrezători la viitorul congres. Sunt cu toții siguri, că importanța și demnitatea ce revine acestei mari întruniri preoțești va fi în stare să aducă mult bine

bisericii, neamului și tuturor slujitorilor altarului românesc.

* Se plănuiește din nou federalizarea statelor latine sud-americane. Brazilia singură face deficițai, cari însă nu sunt de natură de a nu putea fi înlăturate. Cadrele noiei uniri de state din America s'ar stabili de delegații lor dela Versailles.

* Romanones a declarat, că Spania numai în cazul acela va primi să sprijinească mișcarea monarhică portugheză, dacă ajutorul ei ar fi reclamat de fostul rege Emanoil.

* Sasanow fostul ministru de externe al Rusiei, care pe vremuri ne dorea mult bine în teorie sosind la Paris zilele aceste a fost primit în audiență de Poincaré. Se spune, că întrevederea nu a fost din cele mai cordiale. Dl Sasanow are la registru neplăcute amintiri depe timpul intrării în acțiune a României: lucru cunoscut până în amănunte în diplomația antantei.

* Știri necontrolabile venite din Nișni-Nowgorod susțin, că țarul trăiește. El cu întreagă familia ar fi ascuns la una din fostele proprietăți ale prințului Mihail în Caucaz.

* Transporturile de alimente și diferite alte mărfuri necesare trailului, pe cari America le trimite României, sunt aproape să sosescă. Guvernul din București a fost înștiințat telegrafic că în zilele de 14/27, 17/30 și 30/13 Ianuarie sosesc în Constanța trei vapoare cu provizii din Statele-Unite, reprezentând o valoare de 18 mii tone.

* Se discută ideia ca imediat după pacea generală Capitala țării să se mute la Brașov.

* Se crede, că în curând direcțiunea generală a vămilor va interzice intrarea în țară a coroanelor austriace.

* „Indreptarea“ anunță, că guvernul Italian a răspuns în termeni cât se poate de binevoitori la cererea guvernului nostru, de a elibera pe prizonierii de naționalitate română din fosta armată austriacă, oferind toate înlesnirile pentru repatrierea acestor prizonieri.

* În zilele de 1 și 2 Februarie se va ține în Sibiu, în sala comitatului, congresul advocaților români din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, având următorul program: înființarea uniunii advocaților români din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, întemeierea unei reviste și a unui dicționar juridic, reorganizarea camerelor advocațiale, contribuția advocaților la opera de organizare și reunificare a justiției. Convocarea e semnată de dnii Ioan de Preda, Ioan Fruma, C. Bucșan, T. Ienciu.

* Direcțiunea generală a vămilor din București a trimis o

nouă circulară tuturor vămilor, prin care le pune în vedere liberul trafic de mărfuri și de călători din și în Transilvania.

Singura cercetare ce se face la toate punctele de trecere este aceea asupra bancnotelor Băncii Naționale, pe cari călătorii n'au voie să-le treacă peste vechile granițe ale României în cantitate mai mare de cinci sute de lei.

* O societate din Odesa a oferit guvernului român 150 vagoane zahăr în schimb pentru petrol și benzină.

* Ziarul „Le Matin“ anunță că în orașul Colonia au fost scandaluri, cari au degenerat în lupte de stradă. S'au format bande, care au jefuit orașul atât ziua cât și noaptea. Au intervenit trupele cari au tras cu mitraliera. Sunt numeroși morți și răniți.

* Noul consul al Ucrainei la București e d. Gadenko, care a și sosit în Capitală, în locul dlui Ciobotarenko.

* D. de Saint Aulaire, ministrul Franței în București, va pleca probabil în cursul săptămânii viitoare la Paris.

* Împrumut francez. În urma discuțiunii ce a avut loc în consiliul de miniștri ce a precedat plecării dlui I. I. C. Brătianu la Paris, s'a hotărât contractarea unui împrumut în Franța.

Acest împrumut urmărește o singură țintă, aceea de a se plăti datoriile contractate pe urma mărfurilor ce se vor aduce în țară dela Aliați, plata având să se efectueze în franci. Acest împrumut va servi, ca să ușureze valuta noastră.

După cum aflăm, în urma tratativelor urmate cu cercurile noastre diplomatice după sosirea președintelui consiliului României la Paris, acest împrumut se poate socoti încheiat.

* Din Basarabia. Sfatul Țării într'un articol, intitulat: »O primedie« cere cu tot dreptul, ca acei funcționari și ofițeri ruși și moldoveni renegați din Basarabia, cari după actul unirei dela 27 Martie pleaseră în Ucraina și la Don, visând restabilirea Rusiei Mari și cari acuma, după ce au pierdut totul, s'au înapoiat în Basarabia, cerșind mila statului român, să nu fie admiși în serviciile statului și în armată.

Se anunță închiderea Universității populare din Chișinău, care a contribuit în măsură așa de mare la deșteptarea conștiinței naționale și la răspândirea culturii românești în Basarabia. — Cauzele sunt de ordin economic.

* Trenurile germane din Bulgaria vor fi ale României. S'a hotărât de acord cu aliații, ca toate locomotivele și vagoanele germane rămase în

Bulgaria, să fie aduse în România și puse la dispoziția direcțiunii C. F. R. În acest scop s'au început la Giurgiu și Rusciuk lucrările necesare ca aceste locomotive și vagoane să poată fi trecute peste Dunăre.

* Legiunea română în Italia. »La Roumanie« din Paris scrie: S'a vorbit puțin de legiunile Românilor din Ardeal și Bucovina create la începutul și în cursul războiului. Jertfele lor sunt considerabile. Pe frontul român 30.000 au luptat cu bravură alături de armata din regat, dintre care 6000 au căzut cu cinste în lupta de întregire a neamului.

După încercuirea română, prin trădarea rusească, o legiune română ardeleană-bucovineană, prezentă la Kiev, în număr aproape de 50.000 oameni s'a alipit Cehoslovacilor, îndreptându-se cu aceștia spre Siberia, unde continuă să lupte cu vitejie. În armata americană de asemenea sunt mii și mii de soldați români.

În sfârșit printre prizonierii de războiu din Italia, se găsesc de asemenea mii de Români, cari constituie astăzi o splendidă legiune.

În ultimele zile aceștia, constituiți prin grija Consiliului Național dela Paris, cu concursul dlui Alexandru Lahovary, au dat frumoase serbări în lagărul legiunii.

* Câtă pagubă a avut România. Germanii au dus din țară 83 mii de cai, 1450 de măgari, 220 mii vite cornute, 317 mii de porci și un milion 463 mii de oi, 41 mii de capre. Prețul acestor animale e socotit în 2 miliarde 50 mii de lei.

* Căminul studentesc din Iași. Comitetul căminului studentesc din Iași aduce la cunoștința studenților și studenților din vechiul Regat, Basarabia, Ardeal și Bucovina, că deschiderea căminului se amână din cauză, că lucrările de reorganizare întimpină mari dificultăți. Conform hotărârii marelui colegiu universitar, cursurile universitare nu se vor începe decât atunci, când căminul va fi în stare de-a funcționa. Ziua precisă a deschiderii căminului se va anunța în aceleași ziare din timp.

* Dare de seamă și mulțumită publică. La petecerea tinerilor meseriași români din Blaj, ținută în 19 Ianuarie n. 1919, a încurs suma de cor. 2795. Spesele de aranjare au fost cor. 1413'56, venitul curat cor. 1381'44 fil., care sumă s'a și predat casarului Societății meseriașilor pentru „Fondul orfanilor de meseriași“. Din suma de cor. 2795—, au fost suprasolviri cor. 1395—. Au binevoit a suprasolvi următorii domni:

Ilustr. Sa Dr. Demetriu Radu, Episcopul Oradei-mari, 50 cor. I. Heinrich, Eugen Nicola câte 42 cor. Kovács Imre 25 cor. Pollak, P. Braica, N. Chicidean câte 22 cor. N. Blum 20 cor, Dr. Corn. Circa 17 cor. Aurel Trifan, L. Man câte 16 cor. V. Genad, A. Sărătean, N. N. Al. Voicu, Ștefan Puia, Miron Roșu. Nicolae Murza, N. Hening, Al. Comșa, T. Novac, Vas. Ciortea, Nicodim Murza, N. Hânza, I. Berchthold, Al. Marele, Adrian Nyerges, S. Pop, I. Marton, P. Pal, V. Muntean, S. Handrea, Șt. Dragos, I. Major, I. Vereș, Dionisiu Trifan, Șt. Nyerges, Ana Săsărman, Marioara Răhăian câte 12 cor. Dr. Rohonczy, Petru Suci, N. Ianza, Simion Moldovan, S. Goldstein, I. Mărginean câte 10 cor. Vasile Suci, 8 cor. V. Moldovan, A. Pop, S. Băcilă câte 7 cor. V. Iozon, I. Raicu, I. Pușcaș, L. Câmpian, A. Moldovan, Loc. Nic. Pop, F. Wilt, Dr. C. Ordace, V. Turcu, Al. Lupean, Gh. Pădurean, Gh. Șerban, M. Rusan, T. Fodor. E. Păstrav, N. Mărculețiu, Victor Ungurean, Valer Suci, Victor Fodor. Tr. Deaghel, pretor, E. Chețan, I. Domșa, Loc. I. Iiieș, Eugenia Moldovan, Ioan Blaga, M. Deziș, D. Milca, M. Borcea, N. Costea, I. Beke, F. Kampf, Dem. Turcu, Loc. I. Moldovan câte 6 cor. Ioan Mihu, T. Davidescu, Nic. Oltean, A. Chiș, M. Ponetchi, F. Schmidt, Emil Măcelar câte 4 cor. I. Schneider 3 cor. I. Csonka, Vasile Tulea, I. Szöke, Camila Dr. Pop, Vas. Barna, I. Martin, F. Izsák, Iosif Šiller, Elena Maniu, P. Vintilă, S. Moldovan, Ales. Ianza, Nic. Bărbat, G. Andrei, N. Mărginean, I. Szabo, A. Székely, Louise Coch, I. F. Negruțiu, Dr. Ales. Borza, Emil F. Negruțiu, Emil Oltean, Oct. Măcelariu, Rudolf Rițiu, F. Schuller, V. Crișan, Augustin Stupar, Paul Vesely, N. Friedmann, C. Schram, I. Pușcaș, Iuliu Bela, Cornel Gruția, I. Martin, Gavril Precup, Victor Fodor, A. C. Domșa, M. Iclozan, M. Pataki, Nic. Băciu, O. Modorcea, V. Barna, D. Radu, P. Moga, N. Ioanociciu, I. Hulpeș, A. Gruia, R. Moldovan și comp. câte 2 cor. E. Oltean, S. Ciștean, S. Fodor, G. Moldovan, E. Ranca, I. Ciuta, R. Solomon, N. Boeriu, Loc. Copcea, I. Trifan, A. Trifan câte 1 cor. Aranjarii 346 coroane.

Aducem și pe această cale mulțumitele noastre marimoișilor suprasolvenți și tuturor cari au binevoit a ne sprijini cu sfatul și cu fapta.

Comitetul aranjator.

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.
Director: ALEXANDRU CIURA.
Redactor: Ovidiu Hulea.

Bibliografie.

A apărut: Aurel A. Mureșianu. »Problema europeană și români«. Brașov. Prețul cor. 2'50.

Posta Redacțiunii.

N. Articolele d-lui G. P. de B., de cari întrebați, până azi nu ne-au sosit încă.

Mai multora. Adresați-vă d-lui ministru de Culte. Noi credem, că și elevele se pot împărtăși de favorul ce se oferă elevilor universitari.

Publicare de licitație.

Pentru darea în arândă a internului din Blaj, de sub Nr. top. 290 (în piață, acum prăvălia Sinberger), și care aparține fondului deficienților, în urma mandatului konzistorial Nr. 106—1919, se va ține licitație publică în 4 Februarie n. 1919, în cancelaria avocatului arhidiecezan, la orele 10 a. m.

Esarândarea se face pe timp de 5 (cinci) ani, începând cu 1 Aprilie n. 1919.

Suma de strigare a arânzei anuale e 2000 coroane.

Licitanții au să depună un vadiu de 50% a arânzei anuale oferite.

Condițiile de licitație amănunțite se pot vedea în cancelaria subscrișului.

Blaj, la 25 Ianuarie n. 1919.

Dr. Ionel Pop

(21) 2-3 avocat arhid. s.

Cine știe

ceva despre George Petruția din Ciufud, de lângă Blaj, fost la reg. 50, II. bat. de mărș, comp. I, căzut prinsonier în Rusia și internat în Pecianca, ținutul dincolo de Baical, rog să-mi răspundă pe adresa: Livia Petruția n. Spătăcian, Ciufud p. Blaj. — Pe Dnii preoți îi rog să aducă la cunoștința sătenilor această înștiințare. (19) 3-3.

Apel!

Agronomii români din Ardeal intrunindu-se în 11 Ianuarie a. c. la o consfătuire colegială s'au constituit în o societate a agronomilor, instituind un Birou de informațiuni cu sediul în Sibiu.

Toți agronomii, cari nu au participat la aceasta consfătuire, sunt rugați să-și comunice adresa lor d-lui Constantin Băilă în Sibiu (la Consiliul Dirigent, resortul agriculturii). (20) 2-3